

tydning i de tilfælde, hvor Danmark forud for adoptionslovens gennemførelse i medfør af konventionens artikel 17 har godkendt, at afgørelsen om adoption kan træffes i barnets oprindelsesland.

Bestemmelsens baggrund og udvalgets overvejelser er omtalt i betænkningens pkt. 3.2., 6.4.3. og 8.1.

Til nr. 5

Ifølge adoptionslovens § 29, stk. 1, kan den, der har bopæl i udlandet, kun adoptere efter reglerne i adoptionsloven, hvis ansøgeren eller dennes ægtefælle har dansk statsborgerskab, og adoption som følge heraf ikke kan gennemføres i det land, hvor ansøgeren bor. Det er tillige en forudsætning, at en dansk adoptionsbevilling får gyldighed i bopælslandet. Ifølge § 29, stk. 2, kan justitsministeren i øvrigt tillade adoption, hvis sagen har en særlig tilknytning til Danmark.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ikke kan gives ansøgere, der har bopæl i et andet land, tilladelse til at gennemføre en adoption omfattet af Haager-konventionen efter den danske adoptionslov, da dette vil være i strid med konventionens regler om, at adoption alene kan finde sted i et samarbejde mellem barnets oprindelsesland og det land, hvor ansøgeren har bopæl.

Bestemmelsens baggrund og udvalgets overvejelser er omtalt i betænkningens pkt. 8.1.

Til nr. 6

Efter konventionens artikel 6 skal alle konventionslande udpege en centralmyndighed, der skal opfylde de opgaver og forpligtelser, som det pålægges af konventionen. Der henvises til konventionens artikler 6-9, 14-22 og 33. Det påtænkes i forbindelse med ratifikationen at udpege Civilretsdirektoratet som centralmyndighed.

Efter artikel 7 er centralmyndighederne forpligtet til at samarbejde bl.a. med henblik på at fremme beskyttelsen af børn og for at opnå de øvrige formål med konventionen, udveksling af oplysninger m.v. Efter artikel 33 har centralmyndigheden endvidere ansvaret for at træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis den modtager underretning om, at konventionen ikke er blevet overholdt, eller at der er alvorlig risiko for, at den ikke bliver det. Disse opgaver kan ikke delegeres til andre myndigheder eller organer.

Andre opgaver som f. eks. kontrol med henblik på at hindre konventionsstridig praksis efter artikel 8 kan delegeres helt eller delvis til andre offentlige myndigheder.

En række opgaver kan efter konventionen helt eller delvis delegeres til såvel offentlige myndigheder som til autoriserede organisationer. Det drejer sig bl.a. om modtagelse og behandling af adoptionsansøgninger, indhentelse og udveksling af adoptionsrelevante oplysninger om barnet og de kommende adoptanter med henblik på at kunne gennemføre en adoption, fremme af adoptionssagen, forudgående og opfølgende rådgivning, udveksling af evalueringsrapporter om internationale adoption og besvarelse af henvendelser i enkeltsager inden for den nationale lovgivnings rammer.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at medtage bestemmelser, der detaljeret regulerer centralmyndighedens opgaver. Det foreslås i stedet, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere administrative regler herom. Centralmyndigheden vil også i det omfang, der er behov for det, kunne varetage opgaver i relation til lande, der ikke har ratificeret konventionen.

Bestemmelsens baggrund og udvalgets overvejelser er omtalt i betænkningens pkt. 5 og 8.5.

Til § 2

Ifølge de nugældende bestemmelser i indfødsretslovens § 2 A er det bl.a. en betingelse for, at et adoptivbarn under 12 år bliver dansk statsborger ved adoptionen, at adoptionsbevillingen udstedes i Danmark.

Haager-konventionens artikel 28 sammenholdt med artikel 17 åbner imidlertid mulighed for, at afgørelse om adoption træffes i adoptivbarnets oprindelsesland. Det er dog en forudsætning, at Danmark forud for adoptionens gennemførelse i medfør af artikel 17, litra c, har godkendt, at adoption kan bevilles i barnets oprindelsesland.

Efter artikel 26, stk. 2, skal barnet i modtagerlandet og i andre konventionslande, hvor adoptionen anerkendes, have de samme rettigheder, som svarer til dem, der er en følge af en adoption i det land, hvor adoptionen anerkendes. Reglen omfatter kun adoptioner med fuldt familieskifte og vedrører således ikke de såkaldt «svage adoptioner», hvor der efter adoptionen stadig består et vist retsforhold mellem barnet og de biologiske forældre og evt. den biologiske slægt.

Som en følge af konventionens regler må bestemmelsen i indfødsretslovens § 2 A om adoptivbørns erhvervelse af dansk indfødsret ændres til ikke alene at omfatte adoptioner, der er meddelt ved dansk bevilling, men også adoptioner, der efter forudgående dansk godkendelse er meddelt i et andet konventionsland.